

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 15ης Ιουνίου 2005 *

Στην υπόθεση T-186/04,

Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, με έδρα το Spa (Βέλγιο),
εκπροσωπούμενη από τους L. de Brouwer, E. Cornu, É. De Gryse και D. Moreau,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από τον
G. Schneider,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου:

Spaform Ltd, με έδρα το Southampton (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον J. Gardner και την A. Howard, barristers,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Φεβρουαρίου 2004 (υπόθεση R 827/2002-4), αναφορικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/ NV, και της Spaform Ltd,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τον J. Pirrung, πρόεδρο, και τους N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Μαΐου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Οκτωβρίου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Οκτωβρίου 2004,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου διαδικασίας της 1ης Φεβρουαρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 5 Αυγούστου 1997, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο SPAFORM.
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 7, 9, και 11 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας που αφορά τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της

15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί. Τα προϊόντα αυτά καλύπτονται από την ακόλουθη περιγραφή:

- «Αντλίες, ρυθμιστές πίεσης, βαλβίδες πίεσης», που υπάγονται στην κλάση 7
- «Συσκευές και όργανα για μέτρηση της πίεσης», που υπάγονται στην κλάση 9
- «Λουτήρες (μπανιέρες)· λουτήρες (μπανιέρες) εξοπλισμένοι με σύστημα δημιουργίας δίνης· λουτήρες τύπου σπα, νιπτήρες· εγκαταστάσεις μπάνιου με εκτοξευτές υπό πίεση· καταιωνιστήρες (ντουσιέρες)· υδροσωλήνες», που υπάγονται στην κλάση 11.

4 Στις 27 Ιουλίου 1998, η αίτηση καταχώρισεως του σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 55/1998.

5 Στις 27 Οκτωβρίου 1998, η προσφεύγουσα άσκησε ανακοπή κατά της καταχώρισεως του σήματος αυτού.

6 Η ανακοπή βασίστηκε ιδίως στα σήματα SPA THERMES και SPA, τα οποία είχαν καταχωριστεί ως εξής:

- καταχώριση υπ' αριθ. 555 229, της 26ης Ιουλίου 1994, στην Benelux του σήματος SPA THERMES για τα ακόλουθα προϊόντα:

— «λευκαντικά παρασκευάσματα και άλλες ύλες για πλύσιμο· παρασκευάσματα για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση· σαπούνια· είδη αρωματοποιίας, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, λουσιόν για τα μαλλιά· οδοντόπαστες», που υπάγονται στην κλάση 3·

— «συσκευές και συστήματα φωτισμού, θέρμανσης, παραγωγής ατμού, μαγειρέματος, ψύξης, αποξήρανσης, αερισμού, υδροδότησης και εγκαταστάσεις υγιεινής, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων διανομής, επεξεργασίας, καθαρισμού και φιλτραρίσματος νερού», που υπάγονται στην κλάση 11·

— «υπηρεσίες που παρέχονται στο πλαίσιο δραστηριοτήτων εγκαταστάσεως θερμών λουτρών συμπεριλαμβανομένης της υπηρεσίας φροντίδων υγείας· λουτρά, καταιωνιστήρες (ντους), μασάζ», που υπάγονται στην κλάση 42·

— καταχώριση υπ' αριθ. 389 230, της 21ης Φεβρουαρίου 1983, στην Βελγίη του σήματος SPA, για «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινόπνευματώδη ποτά· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία», που υπάγονται στην κλάση 32.

7 Όσον αφορά το τελευταίο σήμα, στο δικόγραφο της ανακοπής δεν υπήρχε απεικόνισή του. Επιπλέον, η προσφεύγουσα αναφερόταν «στην καλή φήμη, στην Βελγίη, των σημάτων της για τα προϊόντα [που υπάγονται στην] κλάση 32».

8 Προς στήριξη της ανακοπής της, η προσφεύγουσα επικαλέσθηκε το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 για την καταχώριση υπ' αριθ. 555 229. Επικαλέσθηκε εξάλλου το άρθρο 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, όσον αφορά την καταχώριση υπ' αριθ. 389 230.

- 9 Στις 4 Οκτωβρίου 2000, το τμήμα ανακοπών ζήτησε από την προσφεύγουσα να παράσχει κάθε πραγματικό περιστατικό, αποδεικτικό στοιχείο ή πρόσθετη πληροφορία προς στήριξη της ανακοπής της, πληροφορώντας την ότι, κατόπιν ενδελεχούς εξετάσεως του δικογράφου της ανακοπής, προέκυψε το μη παραδεκτό της ανακοπής όσον αφορά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, διότι το σημείο αντικείμενο του σήματος που έχει καλή φήμη δεν αναφέρεται στο δικόγραφο και δεν επισυνάπτεται κανένα πιστοποιητικό καταχωρίσεως από το οποίο αυτό να προκύπτει.
- 10 Την 1η Δεκεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα προσκόμισε στο τμήμα ανακοπών αντίγραφο της προαναφερθείσας καταχωρίσεως προς στήριξη της ασκηθείσας βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 ανακοπής της.
- 11 Με απόφαση της 31ης Ιουλίου 2002, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή κρίνοντας ότι το αίτημα βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 ήταν απαράδεκτο. Η απόφαση αυτή στηρίχθηκε στο άρθρο 42 του κανονισμού 40/94 καθώς και στον κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής). Το τμήμα ανακοπών θεώρησε συγκεκριμένα ότι από τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή του το ΓΕΕΑ κατά τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως της ανακοπής, εν προκειμένω, στις 27 Οκτωβρίου 1998, δεν μπορούσε να καθοριστεί το προγενέστερο σήμα που είχε καλή φήμη. Επιπλέον, το τμήμα ανακοπών θεώρησε ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενέστερου σήματος SPA THERMES, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 12 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του ΓΕΕΑ βάσει των άρθρων 57 έως 59 του κανονισμού 40/94.
- 13 Με απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2004 (στο εξής: η προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας. Το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι ο λόγος της αρνήσεως καταχωρίσεως

βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν έχρηζε αναλύσεως στο μέτρο που ήταν απαράδεκτος. Συναφώς, ανέφερε ότι «δεν παρουσιαζόταν το σημείο αντικείμενο της επίδικης καταχωρίσεως». Εξάλλου, το τέταρτο τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος SPAFORM και του προγενέστερου σήματος SPA THERMES, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Αιτήματα των διαδίκων

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

15 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί το αίτημα της προσφεύγουσας και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει κάθε διάδικο να φέρει τα δικά του έξοδα.

16 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

17 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η παρεμβαίνουσα ζήτησε να καταδικαστεί το ΓΕΕΑ στα έξοδα της συζήτησεως, για τον λόγο ότι δεν θα υπήρχε ανάγκη να παραστεί αν το ΓΕΕΑ είχε ζητήσει την απόρριψη της προσφυγής.

Σκεπτικό

Όσον αφορά τα αιτήματα του ΓΕΕΑ

18 Το ΓΕΕΑ ζήτησε να γίνει δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας περί ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Αναφέρεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2004, C-106/03 P, *Vedial* κατά ΓΕΕΑ (που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 26 και 27). Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο έκρινε ότι το ΓΕΕΑ παρίσταται, δυνάμει του άρθρου 133, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ως καθού ενώπιον του

Πρωτοδικείου και δεν έχει την εξουσία να μεταβάλει ενώπιον αυτού το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό προκύπτει από τα αιτήματα και τους ισχυρισμούς του αιτούντος την καταχώριση και του ασκούντος την ανακοπή. Πάντως, το ΓΕΕΑ διευκρινίζει ότι δεν υποχρεούται να υπερασπίζεται συστηματικώς κάθε προσβαλλόμενη απόφαση των τμημάτων προσφυγών. Συναφώς, το ΓΕΕΑ παραπέμπει στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2004, T-107/02, GE Betz κατά ΓΕΕΑ — Atofina Chemicals (BIOMATE) (που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 29 επ.).

- 19 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, στη διαδικασία κατά απόφασεως του τμήματος προσφυγών, το οποίο έχει αποφανθεί στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, το ΓΕΕΑ δεν έχει την εξουσία να μεταβάλει ενώπιον αυτού το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό προκύπτει από τα αιτήματα και τους ισχυρισμούς του αιτούντος την καταχώριση και του ασκούντος την ανακοπή [απόφαση Vedral κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, σκέψη 26, που επικυρώνει κατόπιν αναιρέσεως την απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-110/01, Vedral κατά ΓΕΕΑ — France Distribution (HUBERT), Συλλογή 2002, σ. II-5275].
- 20 Εντούτοις, από τη νομολογία αυτή δεν προκύπτει ότι το ΓΕΕΑ υποχρεούται να ζητήσει την απόρριψη της προσφυγής που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως ενός των τμημάτων του προσφυγών. Συγκεκριμένα, μολονότι το ΓΕΕΑ δεν διαθέτει την απαιτούμενη ενεργητική νομιμοποίηση για να ασκήσει προσφυγή κατά αποφάσεως του τμήματος προσφυγών, αντιθέτως, δεν υποχρεούται να υπερασπίζεται συστηματικώς κάθε προσβαλλόμενη απόφαση των τμημάτων προσφυγών ή να ζητεί υποχρεωτικώς την απόρριψη κάθε προσφυγής στρεφόμενης κατά τέτοιας αποφάσεως (απόφαση BIOMATE, προπαρατεθείσα, σκέψη 34).
- 21 Συνεπώς, το ΓΕΕΑ μπορεί, όπως εν προκειμένω, χωρίς να μεταβάλει το αντικείμενο της διαφοράς, να ζητήσει να γίνει δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας περί ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Επί της ουσίας

- 22 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο αντλούμενο από την παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 23 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, εν προκειμένω, ότι η πλημμέλεια που έγινε δεκτή από το τμήμα ανακοπών και στη συνέχεια από το τέταρτο τμήμα προσφύγων του ΓΕΕΑ, αφορούσε αποκλειστικά την εφαρμογή του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής. Επομένως, επρόκειτο, κατ' αυτήν, για την έρευνα αν στο δικόγραφο της ανακοπής διευκρινιζόταν ή όχι με σαφήνεια το προγενέστερο σήμα που είχε καλή φήμη στο οποίο βασιζόταν η ανακοπή.
- 24 Παραδέχεται ότι με το δικόγραφο της ανακοπής δεν «αναπαρήχθη» το σημείο που είχε αποτελέσει αντικείμενο καταχώρισεως του σήματος που είχε καλή φήμη στο οποίο βασιζόταν η ανακοπή. Εντούτοις, η καταχώριση αυτή διευκρινίζεται με ακρίβεια από τη μνεία της Βενελυξ ως χώρας στην οποία έγινε η καταχώριση, τη μνεία του αριθμού καταχώρισεως καθώς και της ημερομηνίας και της αναφοράς των κατονομαζόμενων προϊόντων.
- 25 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι το δικόγραφο της ανακοπής που απηύθυνε ο σύμβουλος της προς το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ στις 27 Οκτωβρίου 1998 διευκρίνιζε στη σελίδα 5, στα τετραγωνίδια 69, 70 και 71 του εντύπου, τα οποία αναφέρονται σε «προγενέστερο σήμα που έχει καταχωριστεί και έχει καλή φήμη», τα εξής:

— «καλή φήμη: σε κράτος μέλος»

— «Κράτος μέλος: Benelux (καταχώριση υπ' αριθ. 389 230, της 21ης Φεβρουαρίου 1983)».

— «η ανακοπή βασίζεται στην: κλάση 32: μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οينوπνευματώδη ποτά: σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποίηση».

26 Επιπλέον, στα άλλα τετραγωνίδια του δικογράφου της ανακοπής, τα σχετικά ιδίως με «τους λόγους της ανακοπής», διευκρινιζόταν στη σελίδα 6 ότι «υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως, που περιλάμβανε τον κίνδυνο συνειρμού μεταξύ του κοινοτικού σήματος SPAFORM και των σημάτων SPA [που έχουν καταχωριστεί] στο όνομα της [προσφεύγουσας], στα οποία βασίστηκε η ανακοπή», ενώ στο σημείο 3, στην έκτη σελίδα του δικογράφου της ανακοπής, διευκρινίζεται ότι τα σήματα της προσφεύγουσας «είχαν καλή φήμη για τα προϊόντα της κλάσεως 32 στην Benelux».

27 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι ο κανόνας 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής δεν απαιτεί να «απεικονίζεται» το σήμα στο οποίο βασίζεται η ανακοπή. Δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών απαίτησε να «απεικονίζεται» το σήμα που προβάλλεται προς στήριξη της ανακοπής, ενώ ο εν λόγω κανόνας απαιτεί μόνο να «διευκρινίζεται με σαφήνεια», έθεσε επιπλέον προϋποθέσεις από αυτές που προβλέπει η διάταξη αυτή.

28 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής. Κατ' αυτήν, ο πρώτος στόχος του κανόνα 18, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού είναι να καταστεί δυνατό σε αυτόν που ζητεί την καταχώριση κοινοτικού σήματος, καθού στο πλαίσιο της δίκης ανακοπής, να ασκήσει τα δικαιώματά του άμυνας επιτρέποντάς του να προσδιορίσει τα δικαιώματά του που βάλλονται με ανακοπή.

- 29 Υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, ο στόχος αυτός επιτεύχθηκε. Συγκεκριμένα, εφόσον το σήμα που έχει καλή φήμη στο οποίο βασίστηκε η ανακοπή προσδιορίζεται σαφώς με μνεία όλων των στοιχείων καταχωρίσεώς του, ο αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος, καθού στο πλαίσιο της δίκης ανακοπής, μπορεί εύκολα να αντιληφθεί και να ελέγξει το έρεισμα της ασκηθείσας ανακοπής.
- 30 Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ότι οι προϋποθέσεις που θέτει η προσβαλλόμενη απόφαση δεν φαίνονται να συμφωνούν με την προηγούμενη πρακτική των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ όσον αφορά την εφαρμογή του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, ιδίως με την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών της 6ης Μαρτίου 2002 (υπόθεση R 870/2001-3, Bridgewater κατά Bridgewater).
- 31 Κατά το ΓΕΕΑ, ο σαφής προσδιορισμός του προγενέστερου δικαιώματος που προβλέπεται από το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής αποτελεί απόλυτη προϋπόθεση για το παραδεκτό της ανακοπής. Η παράλειψη προσδιορισμού του προγενέστερου σήματος δεν θεραπεύεται και το τμήμα ανακοπών δεν έχει υποχρέωση να ζητήσει από τον ανακόπτοντα να συμπληρώσει την παράλειψη. Το ΓΕΕΑ αναφέρεται επίσης στις οδηγίες σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής που θεσπίστηκαν στις 10 Μαΐου 2004, στο πρώτο τμήμα των οποίων, στο κεφάλαιο 1, Α, σημείο VI, γίνεται διάκριση μεταξύ των «απολύτων» και των «σχετικών» στοιχείων προσδιορισμού. Έτσι, αν στο δικόγραφο της ανακοπής παραλείπεται ένα απόλυτο στοιχείο προσδιορισμού, το προγενέστερο σήμα δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί και, συνεπώς, δεν μπορεί να θεμελιώσει την ανακοπή. Ως απόλυτα στοιχεία προσδιορισμού θεωρούνται ο αριθμός καταχωρίσεως ή ο αριθμός της αιτήσεως καταχωρίσεως του προγενέστερου σήματος. Τα σχετικά στοιχεία προσδιορισμού περιλαμβάνουν την απεικόνιση του σήματος, το είδος σήματος, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες και άλλες ενδείξεις όπως η ημερομηνία καταθέσεως ή καταχωρίσεως. Όσον αφορά τα τελευταία αυτά στοιχεία, ο ανακόπτων έχει στη διάθεσή του προθεσμία δύο μηνών για να θεραπεύσει ενδεχόμενες ελλείψεις.
- 32 Το ΓΕΕΑ θεωρεί, σταθμίζοντας τα συμφέροντα που διακυβεύονται, ότι η θέση του τέταρτου τμήματος προσφυγών υπήρξε υπερβολικά περιοριστική σε σχέση με τα ελάχιστα στοιχεία που καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό του προγενέστερου

σήματος, εν προκειμένω, ενός λεκτικού σήματος. Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει έτσι ότι η απόφαση του τμήματος προσφυγών δεν δικαιολογείται από πλευράς του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής. Το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών έπρεπε, κατ' αυτό, να θεωρήσουν ότι η μνεία του αριθμού καταχωρίσεως και η αναφορά του οικείου κράτους μέλους αρκούσαν για τον προσδιορισμό του προγενέστερου σήματος. Θα αρκούσε, επομένως, να ζητήσει το τμήμα ανακοπών συμπληρωματικές πληροφορίες βάσει του κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής.

- 33 Κατά το ΓΕΕΑ, τα τμήματα ανακοπών και τα τμήματα προσφυγών δεν είχαν, αρχικά, πάντοτε την ίδια προσέγγιση όσον αφορά τα αναγκαία στοιχεία για τον σαφή προσδιορισμό του προγενέστερου σήματος που προβάλλεται προς στήριξη ανακοπής. Αναγνωρίζει ότι ορισμένα τμήματα προσφυγών υιοθέτησαν την περιοριστική προσέγγιση [απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών της 25ης Φεβρουαρίου 2002 (υπόθεση R 1184/2000-2, P-51 Mustang κατά Ford Mustang), και απόφαση Bridgewater κατά Bridgewater, προπαρατεθείσα]. Εντούτοις, υπογραμμίζει ότι οι αποφάσεις αυτές αφορούσαν προγενέστερα δικαιώματα που δεν είχαν καταχωριστεί και ότι υπάρχουν και αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών που είναι αντίθετες [απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών της 19ης Δεκεμβρίου 2003 (υπόθεση R 704/2002-2, Myo Max by CEFAR κατά cefar-centro de estudos de farmacoepidemiologia)]. Αναφέρει, τέλος, ότι οι σχετικές με τη διαδικασία ανακοπής οδηγίες δεν αντιβαίνουν προς την ερμηνεία που προτείνει.
- 34 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει τις προϋποθέσεις σχετικά με το περιεχόμενο του δικόγραφου της ανακοπής, που εκτίθενται στον κανόνα 15, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, σύμφωνα με τον οποίο «το δικόγραφο της ανακοπής πρέπει να περιλαμβάνει [...] απεικόνιση και ενδεχομένως, περιγραφή του προγενέστερου σήματος ή δικαιώματος». Έτσι, κατά την προσφεύγουσα, ο κανόνας 15, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής προϋποθέτει ρητώς να περιλαμβάνεται στο δικόγραφο της ανακοπής απεικόνιση του προγενέστερου σήματος, επιπλέον, δηλαδή, της απλής περιγραφής του. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάψει στο ΓΕΕΑ ότι πρόσθεσε συμπληρωματική προϋπόθεση για το παραδεκτό της ανακοπής στον βαθμό που η προϋπόθεση αυτή προκύπτει ρητώς από τον κανονισμό εφαρμογής.

- 35 Η παρεμβαίνουσα αναφέρεται στην προηγούμενη πρακτική του ΓΕΕΑ, και ειδικότερα στην απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 4ης Μαρτίου 2002 (υπόθεση R 662/2001-1, ORANGEX κατά Orange X-PRESS, σκέψη 21), σύμφωνα με την οποία το δικόγραφο της ανακοπής «πρέπει να είναι επαρκώς σαφές και ορισμένο ώστε να μη δημιουργεί παρερμηνείες ως προς την έννοια και την έκτασή του». Παραθέτει επίσης την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 6ης Ιουλίου 2004 (υπόθεση 2218/2004, Atlas Corco AB κατά The Black & Decker Corp.), σύμφωνα με την οποία «οι ελάχιστες προϋποθέσεις για να θεωρηθεί ένα σήμα ή προγενέστερο δικαίωμα ως σαφώς προσδιορισμένο είναι η απεικόνιση του σήματος ή του σημείου, η αναφορά του κράτους στο οποίο καταχωρίστηκε ή κατατέθηκε ή ο τόπος στον οποίο υφίσταται το προγενέστερο δικαίωμα καθώς και ο αριθμός καταθέσεως ή καταχωρίσεως σε σχέση με εμπορικό σήμα που έχει καταχωριστεί ή με αίτηση καταχωρίσεως εμπορικού σήματος».
- 36 Εξάλλου, η παρεμβαίνουσα υπογραμμίζει ότι, αντίθετα προς αυτό που προκύπτει από τον κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, η παράγραφος 1 του ίδιου αυτού κανόνα δεν υποχρεώνει το ΓΕΕΑ να ζητεί από τον ανακόπτοντα να θεραπεύσει τα σφάλματα που προβλέπονται στην εν λόγω παράγραφο [απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 9ης Ιανουαρίου 2004 (υπόθεση R 129/2003-1, Weekenders Worldwide Trade and Service Kft κατά Gregor Kohlruss, σκέψη 24)].
- 37 Προσθέτει ότι οι ελλείψεις αυτές είναι δυνατό να θεραπευθούν μόνον πριν από τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως ανακοπής. Έτσι, το ΓΕΕΑ δεν υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη του πληροφορίες που προσκομίζονται πριν από την ημερομηνία αυτή. Αναφέρει συναφώς την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2002, T-232/00, Chef Revival USA κατά ΓΕΕΑ — Massagué Marín (Chef) (Συλλογή 2002, σ. II-2749, σκέψεις 34 και 36), σύμφωνα με την οποία, «αν το δικόγραφο της ανακοπής δεν πληροί τις προϋποθέσεις παραδεκτού του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, η ανακοπή απορρίπτεται ως απαράδεκτη, εκτός αν οι διαπιστωθείσες ελλείψεις θεραπευθούν πριν από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής».
- 38 Κατά την παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα απλοποίησε υπέρ το δέον τους λόγους που έγιναν δεκτοί από το τμήμα προσφυγών. Συναφώς, αναφέρει ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 2, 3 και 13 της προσβαλλόμενης αποφάσεως προκύπτει,

πρώτον, ότι η προσφεύγουσα δεν περιέλαβε στο δικόγραφο της ανακοπής ούτε απεικόνιση του σήματος SPA THERMES ούτε πιστοποιητικό καταχωρίσεώς του, δεύτερον, παρέσχε πληροφορίες μόνο για ένα από τα προγενέστερα σήματα, ενώ στο δικόγραφο της ανακοπής αναφέρονται περισσότερα σήματα που αφορούν προϊόντα της κλάσεως 32, και, τρίτον, ότι η προσθεσμία για την κατάθεση της ανακοπής εξέπνευσε στις 27 Οκτωβρίου 1998. Πάντως, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε τις πληροφορίες αυτές πριν την ημερομηνία αυτή, όπως προβλέπει ο κανόνας 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής. Πράγματι, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε πιστοποιητικό καταχωρίσεως πριν την 1η Δεκεμβρίου 2000 και παρέλειψε επίσης να προσκομίσει απεικόνιση του εν λόγω προγενέστερου σήματος.

39 Η παρεμβαίνουσα υπενθυμίζει, εξάλλου, ότι η προσφεύγουσα αναγνώρισε, ενώπιον του τέταρτου τμήματος του ΓΕΕΑ, ότι ο σαφής προσδιορισμός του επίδικου προγενέστερου σήματος διαφέρει από τον απλό προσδιορισμό. Δεν είναι λογικό να αναμένει ο ανακόπτων να διενεργήσει έρευνα το ΓΕΕΑ στο μητρώο του οικείου κράτους μέλους για να προσδιορίσει το σήμα αυτό, ενώ ο ανακόπτων διαθέτει την πληροφορία αυτή. Συγκεκριμένα, ο προσδιορισμός του σήματος πρέπει να καθιστά δυνατό να επιλύει το ΓΕΕΑ τις ενώπιόν του διαφορές. Αποστολή του ΓΕΕΑ είναι να καθορίζει, αφού προσδιοριστεί σαφώς το προγενέστερο δικαίωμα που φέρεται προς στήριξη της ανακοπής, αν η αίτηση καταχωρίσεως σήματος, *prima facie* αποδεκτή, πρέπει να απορριφθεί. Το δικόγραφο της ανακοπής πρέπει να διευκολύνει το έργο αυτό.

40 Η παρεμβαίνουσα υπογραμμίζει ότι στόχος του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής δεν είναι μόνο να παρασχεθούν πληροφορίες στον αιτούντα την καταχώριση σήματος κατά του οποίου ασκήθηκε ανακοπή, αλλά επίσης να παρασχεθούν πληροφορίες στο ΓΕΕΑ για τα πραγματικά περιστατικά που σχετίζονται με την ανακοπή έτσι ώστε να μπορέσει να επιλύσει τη διαφορά. Κατά την παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα δεν πέτυχε τον στόχο αυτό που προβλέπεται από τον κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής.

41 Τέλος, η παρεμβαίνουσα υπενθυμίζει ότι το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή ως απαράδεκτη, διότι «ο φάκελος δεν περιείχε επαρκώς σαφή διευκρίνιση της μορφής του σήματος που δεν είχε καταχωριστεί».

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

— Επί της ερμηνείας του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής

- 42 Σύμφωνα με τον κανόνα 18, παράγραφος 1 του κανονισμού εφαρμογής, «αν [...] το δικόγραφο της ανακοπής δεν διευκρινίζει [με σαφήνεια] την αίτηση κατά της οποίας ασκείται η ανακοπή ή το προγενέστερο σήμα ή δικαίωμα ως προς το οποίο ασκείται η ανακοπή, το Γραφείο απορρίπτει την ανακοπή ως απαράδεκτη, εκτός αν αυτές οι ελλείψεις θεραπευθούν πριν από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής».
- 43 Δεν αμφισβητείται ότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα παρέλειψε να απεικονίσει, με το δικόγραφο της ανακοπής, το λεκτικό σήμα SPA, που έχει καταχωριστεί στην Βελγίκα με τον αριθμό 389 230, του οποίου την καλή φήμη προβάλλει προς στήριξη της ανακοπής της βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94. Πρέπει επομένως να καθοριστεί αν η σαφής διευκρίνιση που απαιτεί ο κανόνας 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής προϋποθέτει την απεικόνιση του σήματος αυτού.
- 44 Εισαγωγικά, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι κατά το γαλλικό κείμενο ο κανόνας 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής αναφέρεται σε σαφή διευκρίνιση («αν το δικόγραφο της ανακοπής δεν διευκρινίζει [με σαφήνεια]»), ενώ το αγγλικό αναφέρεται σε σαφή προσδιορισμό («the notice of opposition does not clearly identify»). Πάντως, η ανάγκη ομοιόμορφης ερμηνείας των γλωσσικών αποδόσεων επιβάλλει, όταν υφίσταται διάσταση μεταξύ τους, να ερμηνεύεται η επίμαχη διάταξη σε συνάρτηση με τη γενική οικονομία και τον σκοπό της ρυθμίσεως της οποίας αποτελεί μέρος (αποφάσεις της 7ης Δεκεμβρίου 1995, C-449/93, Rockfon, Συλλογή 1995, σ. I-4291, σκέψη 28, και της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-72/95, Kraaijeveld κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-5403, σκέψη 28). Εν προκειμένω, ο κανόνας 18 του κανονισμού εφαρμογής επιδιώκει η διευκρίνιση του προγενέστερου σήματος, επί του οποίου

θεμελιώνεται η ανακοπή, να είναι επαρκώς σαφής ώστε το ΓΕΕΑ και ο έτερος διάδικος της διαδικασίας να μπορούν να το προσδιορίσουν. Από πλευράς του στόχου αυτού, η διαφοροποίηση της ορολογίας μεταξύ των δύο προαναφερθέντων γλωσσικών αποδόσεων δεν δημιουργεί αντίφαση.

45 Επιβάλλεται να αναφερθεί, ακολούθως, ότι, κατ' εφαρμογή του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, το τμήμα ανακοπών δεν υποχρεούται να καλέσει τον ανακόπτοντα να συμπληρώσει την έλλειψη σαφούς διευκρίνισης όσον αφορά προηγούμενο σήμα.

46 Εξάλλου, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, ελλείψει ρητής παραπομπής, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί από τον κανόνα 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο vi, του κανονισμού εφαρμογής υποχρέωση απεικόνισης του προγενέστερου σήματος που να έχει εφαρμογή στο πλαίσιο του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής.

47 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι στον κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής πρέπει να δοθεί η ερμηνεία ότι επιβάλλεται να διευκρινιστεί κατά τρόπο αρκούντως σαφή το προγενέστερο σήμα επί του οποίου θεμελιώνεται η ανακοπή για να καταστεί δυνατός ο προσδιορισμός του, αυτό δε προτού λήξει η προθεσμία ασκήσεως ανακοπής.

— Ως προς τη σαφή διευκρίνιση του σήματος SPA

48 Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί αν, εν προκειμένω, το δικόγραφο της ανακοπής περιείχε το σύνολο των επαρκώς ορισμένων δεδομένων που καθιστούν δυνατό τον σαφή προσδιορισμό του σήματος SPA, που καταχωρίστηκε στην Benelux με αριθμό 389 230.

49 Συναφώς, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η παράθεση του αριθμού καταχώρισεως του σήματος επί του οποίου θεμελιώθηκε η ανακοπή και του κράτους μέλους στο οποίο καταχωρίστηκε αποτελεί σαφή διευκρίνιση κατά την έννοια του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής.

50 Πάντως, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το δικόγραφο της ανακοπής περιελάμβανε τα εξής στοιχεία:

— «καλή φήμη: σε κράτος μέλος»·

— «κράτος μέλος: Benelux (καταχώριση υπ' αριθ. 389 230, της 21ης Φεβρουαρίου 1983)»·

— «η ανακοπή βασίστηκε στην: κλάση 32: μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οιοπνευματώδη ποτά· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία».

51 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο αναφέρει ότι σε άλλα τετραγωνίδια του δικογράφου της ανακοπής, ιδίως τα σχετικά με τους λόγους της ανακοπής, αναφερόταν ότι «υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως, που περιλάμβανε τον κίνδυνο συνειρμού μεταξύ του κοινοτικού σήματος SPAFORM και των σημάτων SPA [...], στα οποία βασίστηκε η ανακοπή», και ότι «το σήμα SPA Monopole είχε καλή φήμη στην Benelux για τα προϊόντα της κλάσεως 32».

52 Κατόπιν των στοιχείων αυτών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το προγενέστερο επίδικο σήμα διευκρινιζόταν με σαφήνεια στο δικόγραφο της ανακοπής. Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από τα επιχειρήματα που προβάλλει η παρεμβαίνουσα.

- 53 Πράγματι, όσον αφορά, πρώτον, τα επιχειρήματα που αντλούνται από τη σύγκυση μεταξύ των σημάτων επί των οποίων βασίστηκε η ανακοπή, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι από τον φάκελο προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν ανέφερε, στο πλαίσιο του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, το σήμα SPA THERMES, που είχε καταχωριστεί στην Βελιχ με αριθμό 555 229, αλλά το σήμα SPA, καταχωρισμένο στην Βελιχ με αριθμό 389 230. Εξάλλου, το ότι το δικόγραφο της ανακοπής αναφέρεται σε περισσότερα σήματα δεν οδηγεί σε σύγκυση, στον βαθμό που, ακόμη και αν στο δικόγραφο γίνεται πράγματι μεία περισσότερων σημάτων SPA, το καθένα από αυτά έχει διαφορετικό αριθμό καταχωρίσεως.
- 54 Όσον αφορά, στη συνέχεια, το επιχείρημα που αντλείται από το ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε το πιστοποιητικό καταχωρίσεως του σήματος SPA, αρκεί να υπομνησθεί ότι ο κανόνας 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής δεν απαιτεί, για τους σκοπούς της σαφούς διευκρίνσεως του προγενέστερου σήματος, την προσκόμιση πιστοποιητικού καταχωρίσεως (βλ. σκέψη 49 ανωτέρω). Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από τον κανόνα 16, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής που προβλέπει ότι, «αν η ανακοπή βασίζεται σε προγενέστερο σήμα το οποίο δεν είναι κοινοτικό σήμα, το δικόγραφο της ανακοπής συνοδεύεται κατά προτίμηση από τα αποδεικτικά στοιχεία της καταχώρισης ή κατάθεσης του εν λόγω προγενέστερου σήματος, όπως πιστοποιητικό καταχώρισης». Πάντως, η μη τήρηση του κανόνα αυτού μπορεί να θεραπευθεί, όπως εν προκειμένω, σύμφωνα με την παράγραφο του 3, εντός προθεσμίας που έπεται της ενάρξεως της διαδικασίας ανακοπής.
- 55 Όσον αφορά, εξάλλου, το επιχείρημα που αντλείται από την προηγούμενη πρακτική των τμημάτων προσφυγών, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η πρακτική που εφαρμόζει το ΓΕΕΑ στις αποφάσεις του δεν δεσμεύει τα κοινοτικά δικαστήρια [βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Νοεμβρίου 2002, T-79/01 και T-86/01, Bosch κατά ΓΕΕΑ (Kit Pro και Kit Super Pro), Συλλογή 2002, σ. II-4881, σκέψη 32]. Εν πάση περιπτώσει, οι αποφάσεις που αναφέρει η παρεμβαίνουσα αφορούν σήματα που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο προγενέστερης καταχωρίσεως και των οποίων η απεικόνιση ήταν, επομένως, ουσιώδης για την εξασφάλιση της σαφούς διευκρίνσεως. Πάντως, αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω, εφόσον το προγενέστερο σήμα είναι λεκτικό σήμα που έχει καταχωριστεί, του οποίου ο αριθμός καταχωρίσεως και το κράτος μέλος στο οποίο καταχωρίστηκε διευκρινίζονται σαφώς (βλ. σκέψη 49 ανωτέρω).

- 56 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι είναι βάσιμος ο λόγος που προέβαλε η προσφεύγουσα. Συνεπώς, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση κατά το μέρος που κηρύσσει απαράδεκτη την ανακοπή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 όσον αφορά το σήμα SPA, που έχει καταχωριστεί στην Benelux με αριθμό 389230.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 57 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, στον βαθμό που η απόφαση του τμήματος προσφυγών ακυρώθηκε εν μέρει, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το αίτημά της. Η παρεμβαίνουσα, επειδή ηττήθηκε, θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει εν μέρει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 25ης Φεβρουαρίου 2004

(υπόθεση R 827/2002-4) κατά το μέρος που κηρύσσει απαράδεκτη την ανακοπή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, όσον αφορά το σήμα SPA, που έχει καταχωριστεί στην Βελγία με αριθμό 389 230.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικά του έξοδα, καθώς και αυτά της προσφεύγουσας.
- 4) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της έξοδα.

Pirrung

Forwood

Παπασάββας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιουνίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Pirrung